

Beëindiging dienstverband

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 30 mei 2005, is appellant in beroep gekomen van een besluit van verweerster van 18 april 2005, waarbij het dienstverband van appellant werd beëindigd per 19 augustus 2005. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Op verzoek en met instemming van partijen heeft de commissie bepaald dat het beroep zonder zitting wordt afgedaan.

2. De feiten

Appellant is met ingang van 18 augustus 2003 voor de tijd van een jaar aangesteld als orthopedagoog/schoolpsycholoog bij het onder het bevoegd gezag van verweerster staande College te en de Zorgunit OPDC te Aan het eind van dit schooljaar is appellant niet benoemd in vaste dienst, maar is het tijdelijk dienstverband verlengd tot 18 augustus 2005. Bij brief van 18 april 2005 is aan appellant het besluit medegedeeld dat het dienstverband per 19 augustus 2005 wordt beëindigd. Dit besluit is gegrond op de overweging dat appellant niet heeft voldaan althans niet heeft kunnen voldoen aan de eisen die gesteld mogen worden aan de functie van schoolpsycholoog en schoolzorg-coördinator en dat coaching er niet toe heeft geleid dat appellant alsnog heeft kunnen voldoen aan de eisen die redelijkerwijs aan de invulling van zijn functie kunnen worden gesteld.

Appellant voert in het beroepschrift, kort samengevat, aan dat hij de indruk heeft dat het managementteamlid, dat hem begeleidde, erop gericht was om argumenten te verzamelen om het tijdelijk dienstverband niet te hoeven omzetten in een vast dienstverband. De achtergrond hiervan zou zijn dat appellant –nog- niet voldoende tekenbevoegdheid als orthopedagoog zou hebben. Dat hij niet voldaan heeft aan de gestelde eisen heeft, aldus appellant, meer te maken met de context waarbinnen hij heeft moeten functioneren, die van dien aard was dat hem dit onmogelijk werd gemaakt. Appellant stelt dat hij in beroep is gegaan omdat zijn mening door verweerster gewoon niet gehoord wordt en dat hij van het begin af geen eerlijke kans heeft gehad.

Verweerster heeft in het verweerschrift aangegeven dat er regelmatig functioneringsgesprekken en een beoordelingsgesprek zijn gehouden en dat aan appellant interne en externe begeleiding is geboden, doch dat dit alles niet ertoe heeft geleid dat zijn functioneren als voldoende kon worden beoordeeld.

3. De overwegingen

Aangezien appellant beroep heeft ingesteld tegen een besluit van verweerster tot beëindiging van een verlengde tijdelijke aanstelling valt, anders dan door verweerster is betoogd, gelet op artikel 13 CAO-VO niet in te zien dat appellant in zijn beroep niet ontvankelijk zou moeten worden verklaard. Appellant heeft immers geen beroep ingesteld tegen het feit dat hij niet gehoord zou zijn, maar het niet gehoord zijn als grond voor het door hem ingestelde beroep naar voren gebracht.

De commissie stelt voorop dat, aangezien het onderhavige beroep een besluit betreft tot het beëindigen van een tijdelijke aanstelling, door de commissie moet worden beoordeeld of verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat appellant niet aan de redelijke eisen en verwachtingen heeft voldaan, die aan hem terzake van zijn functioneren mochten worden gesteld.

De commissie heeft kennisgenomen van de door verweerster overgelegde verslagen van met appellant gehouden functioneringsgesprekken van 21 oktober 2003, 16 december 2003 en de brief van 11 mei 2004 waarin aan appellant na een gehouden beoordelingsgesprek werd uiteengezet waarom voor het volgende schooljaar geen vaste aanstelling werd verleend. Uit de in dat schooljaar gehouden voortgangsgesprekken op 22 november 2004, 22 december 2004 en 22 maart 2005 blijkt naar het oordeel van de commissie voldoende overtuigend dat het functioneren van appellant nog de nodige gebreken vertoonde en door de leiding onvoldoende werd geacht.

Door appellant is in de door hem aan de commissie overgelegde stukken niet weersproken dat

er de nodige problemen waren, echter heeft appellant de oorzaken daarvoor niet zozeer bij zijn eigen functioneren, maar bij het functioneren van de schoolleiding en zijn begeleider(s) gezocht. In de hiervoor genoemde, inhoudelijk niet wezenlijk door appellant betwiste verslagen van de gehouden gesprekken zijn hiervoor naar het oordeel van de commissie echter geen aanknopingspunten te vinden.

Evenmin heeft de commissie in het dossier een aanknopingspunt gevonden voor de juistheid van de stelling van appellant dat het ontbreken van een tekenbevoegdheid voor het doen van aanvragen bij de regionale verwijzingscommissie als niet geregistreerd orthopedagoog een reden voor de schoolleiding is geweest om hem weg te werken. Terecht wijst verweerder erop dat in genoemde brief van 11 mei 2004 door verweerder is aangegeven dat appellant tot 1 augustus 2006 de tijd kreeg om zijn NVO-registratie te behalen.

Gelet op de uit de beschikbare stukken veelvuldige contacten met appellant omtrent zijn functioneren kan appellant niet staande houden dat hij niet is gehoord. De redenen waarom zijn aanstelling niet verder werd verlengd zijn aan appellant kenbaar gemaakt en met hem genoegzaam besproken; dat appellant naar zijn mening voor zijn zienswijze daarop bij de schoolleiding geen gehoor heeft gevonden doet daaraan niet af.

Appellant heeft ook in zijn beroepschrift erkend dat de werkrelatie te zeer beschadigd is om een voortzetting van het dienstverband te wensen.

Op bovenstaande gronden is de slotsom van de commissie dat door verweerder voldoende aannemelijk is gemaakt dat appellant er niet in is geslaagd in zijn betrekking te functioneren op een wijze zoals dat van een orthopedagoog/schoolpsycholoog in appellants betrekking aan het College redelijkerwijs mocht worden verwacht.

Er bestond daarom voor verweerder voldoende grond om de verlengde tijdelijke aanstelling van appellant tegen het einde van de overeengekomen termijn te beëindigen.

Gelet op het voorgaande zal de commissie het beroep ongegrond verklaren.

4. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 9 september 2005 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr.drs. W.G.A.M. Veugelers, W.Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen als secretaris.